

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **1. brněnská investiční, a. s., IČ 25591584**
sídlem Štefánikova 7, 602 00 Brno
zastoupen JUDr. Milanem Zábržem, advokátem
sídlem Veveří 57, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brno, odbor územního a stavebního řízení**
sídlem Malinovského nám. 3, 601 67 Brno

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: Statutární město Brno
sídlem Dominikánské nám. 196/1, 601 67 Brno
zastoupené JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem
sídlem Bubeníčkova 42, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2017, č. j. MMB/0369717/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0328951/2017/3

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou, podanou u Krajského soudu v Brně dne 9. 11. 2017, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2017, č. j. MMB/0369717/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0328951/2017/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě žalobce vytkl žalovanému nezákonnost jeho postupu v řízení vedeném o jeho žádosti ze dne 29. 5. 2009 o prodloužení doby trvání dočasné stavby - „Stánkový prodej Pohořelec“ (budova bez čísla popisného a bez čísla evidenčního) na pozemku města Brna parc. č. X a XA v katastrálním území Města B., obec B. (dále jen „dočasná stavba“). Žalobce poukázal na zásadní procesní pochybení s tím, že v řízení mělo být pokračováno, když zastavení řízení bylo předčasné a může žalobce značně poškodit. Poukázal též na vadu doručení napadeného rozhodnutí a další procesní pochybení.
2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že stavební úřad vedl řízení o žádosti žalobce, která se týkala věci v průběhu řízení prokazatelně zaniklé, proto při zjištění skutečností dokládajících zánik stavby deklaroval napadeným rozhodnutím ukončení správního řízení a zastavení řízení pro neexistenci jeho předmětu, což je obecně známá skutečnost. Vytýkaná procesní pochybení byla napravena před vydáním rozhodnutí, k vadám doručení konečného rozhodnutí došlo nedopatřením. V replice žalobce opětovně poukázal na procesní vady původně přerušového řízení s tím, že pokud žalovaný vycházel z obecně či úředně známé skutečnosti, měl je sdělit.
3. Osoba zúčastněná na řízení oznámila soudu vstup do řízení, vyjádření nepodala.

II. První posouzení věci soudem

4. Krajský soud rozsudkem ze dne 29. 1. 2020, č. j. 31 A 335/2017-63, žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil zpět žalovanému k dalšímu řízení. Soud dospěl k závěru, že ze spisové dokumentace neplyne nic, co by mohlo nasvědčovat závěru, že „věc zanikla“, kdy zanikla a jakým způsobem. Pokud správní orgány řízení zastavily z důvodu, který uvedly, musí mít pro tento svůj závěr dostatek podkladů ve správním spise a své rozhodnutí skutkovými zjištěními s odpovídajícími právními závěry odůvodnit. Sama skutečnost, že se věc na daném místě „nenachází“, nebo že byla „odstraněna“, neznamená, že „věc zanikla“, tudíž že neexistuje. Z důvodu absence jakéhokoli podkladu, který by mohly nasvědčovat závěru, že k zastavení správního řízení z důvodu zániku věci došlo v souladu se zákonem, soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Řízení před Nejvyšším správním soudem a navazující řízení před Krajským soudem v Brně

5. Nejvyšší správní soud, na základě kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení, napadené rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 29. 1. 2020, č. j. 31 A 335/2017-63, zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení, a to rozsudkem ze dne 30. 6. 2022, č. j. 2 As 64/2020-45.
6. Podle § 110 odst. 4 s. ř. s. platí, že „[z]ruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.“ Krajský soud tak byl v nyní

projednávané věci vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu a z něj při posouzení věci vycházel.

7. Ve svém rozsudku Nejvyšší správní soud shrnul skutkový stav a právní základ aplikovatelný na projednávanou věc a následně se zabýval otázkou zániku stavby jako věci v právním smyslu a odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. 11. 2002, sp. zn. 22 Cdo 761/2001, ve kterém Nejvyšší soud uvedl, že „*nadzemní stavba zaniká a přestává být věcí ve smyslu práva tehdy, není-li již patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží. U staveb obytných a staveb občanských tato zásada platí bezvýjimečně. I když může k zániku stavby jako věci v občanskoprávním smyslu dojít ojediněle i jiným způsobem (např. obestavěním), stavby pro bydlení, pro individuální rekreaci, stavby občanského vybavení a ve zcela převažující většině i stavby sloužící výrobním účelům zanikají vždy destrukcí obvodového zdiva pod úroveň stropu nad prvním nadzemním podlažím (obvykle při současném odstranění zdiva příček), v důsledku čehož zaniká stav poskytující obraz o dispozičním řešení původní stavby (...). Při úplné destrukci těchto obvodových zdí je nepochybné, že původní stavba zanikla.*“ (srov. také rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2003, sp. zn. 22 Cdo 2088/2001). K uvedenému názoru Nejvyššího soudu se přihlásil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7. 7. 2015, č. j. 4 As 106/2015 – 55, a i nyní došel k závěru, že uvedený názor je aplikovatelný na zánik dočasné stavby. Nejvyšší správní soud konstatoval, že pokud u dočasné stavby typu prodejního stánku dojde k destrukci obvodových stěn, v důsledku čehož zanikne stav poskytující obraz o dispozičním řešení původní dočasné stavby, tato stavba zanikne ve smyslu § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu.
8. V souladu se shora uvedeným Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud v Brně svým závazným právním názorem, když uvedl: „*Nejvyšší správní soud má na rozdíl od krajského soudu s ohledem na výše uvedené protokoly z kontrolních prohlídek, fotodokumentaci a interní sdělení silničního úřadu za nepochybně prokázané, že prodejní stánky (dočasná stavba na předmětných pozemcích) zanikly, neboť došlo k destrukci obvodových stěn stánků, a zanikla tedy i věc v právním smyslu [§ 66 odst. 1 písm. f) správního řádu]. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem stěžovatele, že krajský soud nesprávně posoudil skutkový stav jako nedostatečně zjištěný a nesprávně vyložil a aplikoval § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu.*“
9. Z odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu, jakož i ze spisové dokumentace vyplynul následující vývoj věci. Dne 7. 12. 2016 zaslala osoba zúčastněná na řízení informaci stavebnímu úřadu ohledně odstranění dočasné stavby na předmětných pozemcích a požádala o potvrzení její neexistence pro změnu zápisu v katastru nemovitostí dle skutečnosti (č. 1. 12 spisu stavebního úřadu, složka 2). Dne 12. 12. 2016 provedl stavební úřad kontrolní prohlídku ohledně tvrzené skutečnosti a zjistil, že se na předmětných pozemcích žádná stavba nenachází (protokol na č. 1. 14 spisu stavebního úřadu, složka 2). Součástí spisu je i interní sdělení Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, odbor dopravy a majetku, oddělení dopravy (dále jen „silniční úřad“), ze dne 9. 12. 2016, z něž vyplývá, že dočasná stavba byla z předmětných pozemků odstraněna ve dnech 26. 11. 2016 a 28. 11. 2016, a to z důvodu nepovoleného záboru na místní komunikaci (č. 1. 16 spisu stavebního úřadu, složka 2).
10. Ze spisové dokumentace předložené správními orgány dále vyplynulo, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti, stavební úřad dne 20. 12. 2016 řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Kvůli procesní vadě (řízení stavební úřad na základě žádosti žalobce dříve přerušil usnesením ze dne 24. 10. 2016 na dobu nezbytně nutnou, avšak po zjištění nových skutečností – odstranění dočasné stavby – neoznámil pokračování v řízení a

nevyzval účastníky řízení k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, ale rovnou toto řízení zastavil) žalovaný toto usnesení zrušil rozhodnutím ze dne 3. 4. 2017 a věc vrátil stavebnímu úřadu k doplnění procesních úkonů. Stavební úřad provedl dne 25. 4. 2017 další kontrolní prohlídku na předmětném pozemku, na základě níž ověřil, že se na místě žádná stavba nenachází (protokol na č. 1. 11 spisu stavebního úřadu, složka 3), přičemž pořídil i fotodokumentaci z místa samého (5 fotografií, které jsou součástí spisu), z nichž vyplývá, že se zde žádná stavba nenachází. Následně usneseními ze dnů 2. 5. 2017 a 19. 5. 2017 vyzval stavební úřad účastníky řízení k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí. Žalobce nahlížel do spisu dne 15. 5. 2017 a 22. 5. 2017 a osoba zúčastněná na řízení dne 2. 6. 2017 Stavební úřad řízení opětovně zastavil svým usnesením ze dne 13. 6. 2017, v němž se na stranách 2, 3 a především na straně 4 podrobně vypořádal (s odkazem na výše uvedené dokumenty), proč má za to, že věc, která byla předmětem řízení, zanikla. Žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu napadeným rozhodnutím potvrdil.

11. Žalobce žalobou brojil především proti procesním pochybením v řízení, konkrétně má žalobce za to, že nebyl stavebním úřadem vyrozuměn o pokračování řízení, dále namítá porušení ustanovení o dokazování v řízení před stavebním úřadem, jakož namítá i vadné doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Skutečnost, že předmětná stavba zanikla, žalobce nikterak nerozporuje. Krajský soud konstatuje, že důvodem pro zrušení rozhodnutí mohou být jen taková podstatná pochybení správního orgánu, která mohla mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí, nebo takové vady, které by potenciálně vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí mít mohly. Vzhledem k povaze projednávané věci, když bylo postaveno najisto, že předmětná dočasná stavba zanikla, a tedy byl splněn předpoklad pro postup dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu, spočívající v zastavení řízení, má zdejší soud za to, že žalobcem namítané procesní vady nemohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť nemohou jakkoliv ovlivnit skutečnost, že předmětná věc zanikla. Ani argumentace žalobce, který namítá, že stavba byla odstraněna na základě nezákonné výzvy a proto je třeba v řízení pokračovat, neobstojí. Správní orgány jsou v souladu se zásadou legality povinny jednat v souladu se zákonem. V daném případě jednal správní orgán v souladu se zákonem, když řízení postupem dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu, za naplnění zákonných podmínek (zániku věci) zastavil.

IV. Shrnutí a náklady řízení

12. S ohledem na vše shora uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a bylo potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení, bylo vydáno v souladu se zákonem a že žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Krajskému soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
13. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem žádná povinnost uložena nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 24. října 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu